

underrettet Foreningen om, at de med Udgangen af dette Kvartal forlange en Forhøielse af Lægehonoraret, som vil beløbe sig til 1400 Kr. for denne ene Kasse. De have til Dato haft 2 Kr. aarlig pr. Medlem, men de forlange nu aarlig 3 Kr. for ikke Gifte og 4 Kr. for Gifte. Man vil altsaa se, at allerede før Tilskudet til Sygekasserne kommer, komme Lægerne og forlange et Extrahonorar, og man kan i Sandhed ikke for tænke dem deri. Det er ogsaa den eneste Maade, man kan faae Lægerne til med tilbørlig Interesse at virke for de Sygges Helbredelse, faae de Intet, kan man ikke stille store Fordringer, og naar det Offentlige træder til, kan man være overbevist om, at saa ville Lægerne indfinde sig og fuldtud opluge, hvad der her er Tale om at tilskynde. Til det ærede Medlem for Præsts Amts 3die Valgtreds (Veth) skal jeg ikke gjøre mange Bemærkninger, idet jeg sympatiserer med Meget af, hvad der fremkom fra ham. Han udtalte imidlertid, at jeg havde sagt, at jeg vilde offere mit principielle Standpunkt for at faae Noget gennemført ved denne Lov. Jeg vil dog bede ærede Medlemmer ikke at misforstaa denne Udtalelse. Den er ikke saaledes ment, at jeg vil offere mit principielle Standpunkt. Nei, jeg vil vedblivende arbejde for det, men vil ikke stille mig hindrende i Veien for nogen Gjennemførelse af denne Lov ved at holde paa mit principielle Standpunkt og sige, at jeg ikke vil være med til noget Andet, jeg indrømmer, hvad der blev sagt i Dag, at det er en Sygekasselov, og ved at behandle denne kan man ikke faae Noget med, som ikke hører med under Sygekasserne. Men kan jeg være med til at virke for, at vi faae noget virkelig varigt Godt for Sygekasserne gennemført, vil jeg være med dertil, men selvfølgelig vil jeg udenfor Sygekasserne af al Kraft arbejde for mit principielle Standpunkt. Den ærede Minister gif i Dag ud fra, at vi skulle bygge paa den Udvikling, som var tilstede. Jeg er fuldt ud enig med den ærede Minister i denne Sag. Blot man altid saaledes vilde indse, at det ikke nytter at stampe mod Nødvendigheden og at modarbejde Udviklingen, men endogsaa paa visse Omraader komme den imøde, saa kommer man ind i den rigtige Retning at arbejde i. Den ærede Minister gjorde nogle Bemærkninger til mit principielle Standpunkt, som han i øvrigt ikke fordømte, men som han mente vilde være uanselig at gennemføre og selvfølgelig vilde medføre en fuldstændig Omordning af de nuværende Forhold. Det indrømmer jeg Altsammen. Det vil medføre en fuldstændig Omordning paa mange Omraader, paa hele Sygepleiens Omraade. Det

vilde blive rigtigt, som det er blevet bemærket, at Staten overtager Lægehjælpen, Hospitalspleien og Medicinen, kort sagt det Hele. Dette mente den ærede Minister — hvilket jeg ogsaa meget godt forstaar — ikke lod sig øieblikkelig gennemføre. Han mente derfor, at det vilde være urigtigt, at opholde sig noget videre ved det, naar man forhandlede Sygekasseloven. Jeg har derfor ogsaa nu i al Korthed meddelt og udtalt mig om mit principielle Standpunkt. Den ærede Minister gif dernæst over til at omtale Enteltheder af, hvad jeg har sagt i Gaar vedrørende Sygekasserne. Den ærede Minister var kommen til det Resultat, at jeg havde været noget flot i mine Beregninger, og at Forholdet i Virkeligheden vilde blive noget anderledes, i det der dog, som Sagerne nu staa, efter en meget nøie Beregning vilde blive ca. 411.000 Kr. til Sygekasserne. Jeg tror ikke, at den ærede Minister der har regnet rigtig; ingenlunde! Jeg tror ikke, at Ministeren har taget med i sin Beregning, at Dobbeltgængerne ikke kunde komme med i Betragtning, og heller ikke de bedre Stillede, som ere Medlemmer af Sygekasserne. Det maa jo sikkert ogsaa antages, at de frivillige Gaver, der ere indkomne fra Kommunerne, ville bortfalde. Selv om den ærede Minister nu vil fastholde, at Væksmedlemmerne vedblivende vil støtte Sygekasserne, hvad jeg dog noget betvivler, saa er det givet, at Kommunerne, naar de faae Pligt til at træde til, ville træde tilbage med deres frivillige Understøttelse, det antager jeg ikke, der vil blive Uenighed om. Jeg er ogsaa temmelig sikker paa, at naar Kommunerne blive forpligtede til at træde til, vil Godgjørenheden for en Del træde tilbage, i ethvert Tilfælde for en stor Del Kommuner's Vedkommende. Jeg skal endnu gjøre en Bemærkning om mit principielle Standpunkt i Anledning af, hvad Ministeren udtalte. Han udtalte, at hvis man fik dette Standpunkt gennemført, vilde det ikke virke til at oprejse Sygekasserne, men mulig til at affaste dem. Det vil jeg dog ikke absolut sige. Det vil maaste gjøre Sygekasserne overflødige som Sygekasser; det kan jeg indrømme; men der er dog ikke Noget i Veien for, at Sygekasserne kunne bestaa under andre Former som gjensidige Hjælpeforeninger. Som Sygekasser vilde de, hvis man fik mit principielle Standpunkt gennemført, selvfølgelig blive overflødige. Men dermed vil jeg ikke sige, at de bleve ophævede, idet de jo godt kunne faae andre Interesser at varetage her i Samfundet. Ministeren gjorde endvidere nogle Bemærkninger til min Tanke om, at man gennem Sygekasserne